

այդ զգայարանքը, որ տեսաթեան զգայարանքին հետ և մանկական հասակի կրթութեան մէջ ամենին մեծ, աւենին կարեւոր դերը կը խաղայ: Երբբ' աշակերտներու մըսային վիճակին վրայ հզօր ազգեցութիւններ կ'առնենայ, կը մարէ անոնց ջղագրգութիւնները, կը հանգարացունէ անառակւթիւնները, կ'անհետացունէ անոնց թմրաժիւնը, և կը վարժեցունէ զանոնք օրինակելի կարգապահութեան » :

Ի՞նչ լաւ միջոց ուրեմն մեր աշակերտները զայելու, զանոնք աշխատութեան մզկիլու, որով ահա մի անփամ ընդ միշտ՝ վերջ կը զանան այն սոսկալի պատիմներ՝ սրսնց զեռ վարժարաններուն մէջ կը տնօրինաւին՝ յաղնած, զպրցի ախուր միջավայրէն ձանձրացած, անշխատասէր, ծոյլ կարծուած նեղ մը աշակերտներու և աշակերտուհներու:

Օ՞ն ուրեմն, մէկդի թողէք այլ եւս հինորէնց միջոցները, զիմեցէք երգին, և երգով հրաշցներ պիտի գործէք ձեր վարժարաններուն մէջ, այգու սիրելի միջավայր պիտի յօրինէք ձեր աշակերտներուն շորջը, միջավայր մը՝ զոր բնաւ թողուլ պիտի շուզներ զիմանք: Տղամ կը սիրեն երգի, երգեն իրենց երջանկաթիւնն է, անոնց համար բնական պէտք մըն է երգելը, ինչպէս կայտան ու վազելը: կարելի՞ է երեւակայել մանուկներու համախմբութիւն մը՝ ուր երգ լրցայ: անրնական և անօրինակ բան մը կ'ըլլար այն, տիրատեսիլ կ'ըլլար և սպասոր, կ'ըսէ Օր. Շալամէ, նման պարազի մը՝ որպէս տուններն արեւի երես շահսնային բնաւ:

Ո՛ յարգելի գաստիարակներ և գաստիարակուհներ, զուր որ հայ մանուկներու, հայ մանկուհներու գաստիարակութեան սուրբ գործին կը նուիրուիք, զուր պայսօռունէ ուխտակիր եղէք հետեւելու այս քարոզին, և մեծ կարեւութիւն աւալով ձայնական երաժշտութեան և երգեցութեան, ջանացէք որպէս զի ձեր մանջ և աղջիկ աշակերտներն վարժեցունէք երգի և երգելու, երգի՞ որ բարի է, որ սիրաշէն է, որ վէճ է և առողջարար: Երգել չգիտողն՝ իր կազմութեան մէջ տկարութեան թոյներ կը ցանէ աակաւ. բժշկական շատ մեծ ճշմարտութիւն մըն է

Եիլլէրի այս խոսքը՝ թէ Զուր մարդիկը երգ չունին. երգի բարիար զերը շասանց հասկրցած էք Եիլլէր. ջանացէք որ շար շըսուիք, և շարութեան շաւոյի մէջ շառաջնորդէք ձեր հոգածութեան ու խնամքին յանձնուած արխեղդ մանուկները, ապագայի այդ փոքրիկ հայրերը:

Ո՞հա ի՞նչ որ կրցայ պատրաստել ձեզ Դպրոցական Երաժշտութեան խիստ կարեւոր հարցին առթիւ. կը վերջացունեմ զայն այն քաղցր յոյսով թէ յօժարակամ զուք գործադիր պիտի ըլլաք իմ բոլոր ըստածներու:

Պարտաւոր կի խօսիլ ձեզ նուե գործական երաժշտութեան աղղիցութիւններուն վըրայ. բայց որովհեաւ մեր աղքատիկ վարժարաններուն համար առ այժմ սափողուկան պէտք մը չէ այն, թէ կւ ո՞չ զուրկ կարեւորութենէ, կը խօսաւանամ զայն մեր յաաջիկայ ասարուան զասերուն նիվլ ընել, և կը փութամ առդ իմ անկենծ չնորհակարութիւններս յայնել ձեզ՝ ձեր այն լուրջ և յարաւել ունինդրութեան համար, որով պատացիք իմ փանաքի զասերս:

Տօթթ. Վազար Յ. Թուրութեան

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԻՆ ԱԿԱՆԱՐԿ ՄԸ

Գատուհանէս զուրս կարկառած կը դիտեմ խումբ մը տղայց, որոնց ինամբն ինձ յանձներ են. Ճէ հըսուովին գրանձ մանկունք զաւրիթակէմ և ապագարակին վրաս կը սուրհան գէս ու դէն:

Ճեռու ուրախ իւրէն անկիւն մը կըկատ, Զաւր ծնութիւն աշքերն հողին սեւեած, Գալարութեանց մէջ զերդ նոճի մը տըրիազգած, Զէր մասակցիր կարգիս ժխրին ընկերաց:

Հասէր մը ճեռքը՝ վար իշայ կամացուկ, Յանկար իրեն գէմքն եր աշքին տակ զըրի ... Ընդուաց շատեց կեր՝ պէն տեսքէն շարաշուք ...

Մասովը ուստ տալով իրեն վրաս բերի. « Կ'ուզէս ազնիւ սըտիք մը պատկեր գէմքիդ վրայ, Գնա նկերաց հետ կանչուըսէ և խազաւ:

Հ. Ա. Տիրութեան